

ת"פ 26514/01/22 - ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי ועדות מקומיות לתכנון נגד ואיל גאלב בשיר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ

עתפ"ב 26514-01-22 ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי נ' בשיר
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אוסילה אבו-אסעד
המערערת
ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי ועדות מקומיות לתכנון

נגד
המשיב
ואיל גאלב בשיר

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבית שאן (כב' השופטת ודאד יונס גנאים), בתיק תו"ב 20-08-23819, מיום
21/12/21

פסק דין

1. ערעור לפני על גזר דינו של בית משפט השלום בבית שאן (כב' השופטת ו' יונס גנאים), מיום
21/12/21 בתיק תו"ב 20-08-23819.
2. גזר הדין ניתן במועד האמור לאחר שביום 14/9/21 הורשע המשיב על פי הודאתו בביצוע עבירות בניה
במקרקעין טעוני היתר, ללא היתר, עבירה לפי סעיף 204(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965
(להלן: "החוק"), ובביצוע עבודות בניה במקרקעין בסטייה מהיתר או תוכנית, עבירה לפי סעיף 204(ב)
לחוק. זאת בגין בנייה קשיחה, ללא היתר, של מבנה חד קומתי, במצב שלד גמור, בשטח של כ- 240
מ"ר בקרקע שיעודה משולב - מגורים, מבנה ציבור ושצ"פ, בכפר מג'אר.
3. במסגרת גזר הדין הוטלו על המשיב עונש של קנס בסכום של 50,000 ₪, לתשלום ב-50 חודשים, או
100 ימי מאסר תחתיו; התחייבות כספית ע"ס 20,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מלעבור עבירה לפי
פרק י' לחוק; צו הריסה וצו איסור שימוש אשר ייכנסו לתוקף תוך 12 חודשים ואגרה בסך 7,776 ₪
שתשולם תוך 90 יום.
4. המערערת לא השלימה עם גזר הדין ובערעורה היא הלינה על קולת העונש. בתוך כך הועלו על ידה
טענות כנגד מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט קמא, וכנגד מיקום עונשו של המשיב בתוך
המתחם שנקבע.

5. המשיב בכתב תשובה לערעור שהוגש מטעמו, תמך בנימוקי גזר הדין ומסקנותיו וטען כי לא נפלה כל שגגה מתחת ידיו של בית המשפט קמא בעת שגזר את דינו של המשיב. בטיעוניו שבכתב ציין, תוך הפנייה לפסיקה רלבנטית, כי מתחם הענישה שנקבע בגדרו של גזר הדין נכון וכי בשים לב לכלל נסיבות המקרה ובכללן הודאתו של המשיב בביצוע העבירות שיוחסו לו במסגרת כתב האישום, מהות הבניה ושטחה, ונסיבותיו האישיות של המשיב, לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט למקם את עונשו של המשיב במקום שבו מוקם במסגרת גזר הדין ומשכך, בנסיבות העניין, אין כל הצדקה להתערב בגזר דין על דרך החמרת עונשו של המשיב.

6. במסגרת דיון שהתקיים לפני בערעור, ביום 15/5/22, שמעתי את טענות ב"כ הצדדים לגופו של הערעור, שלאחריו באתי בהמלצה לצדדים להסכים לקבלת הערעור באופן חלקי על ידי החמרת רכיב הענישה של הקנס והעמדתו על סך 60,000 ₪ (תחת 50,000 ₪). הוצעה על ידי בנוסף התערבות במועד כניסתם לתוקף של צווי ההריסה ואיסור השימוש באופן שאלה ייכנסו לתוקף תוך 30 יום ממועד מתן פסק דין. זאת מן הטעם הפשוט שזו היא ברירת המחדל בכל הקשור לביצוע צווי ההריסה, ובשעה שבפני בית המשפט קמא לא הונחה תשתית עובדתית שעשויה לבסס הארכת מועד ביצוע הצווים למשך 12 חודשים, ובכלל זאת לא נטען לקיומו של אפיק תכנוני קרוב ולא הוכח כי מן המבנה מושא הצווים לא נשקפת סכנה.

7. ב"כ המערערת נתנה כבר במעמד הדיון את הסכמתה להמלצתי הנ"ל. מטעמים שנעוצים במצב בריאותו של המשיב שמנע בעדו מלהתייצב לדיון שהתקיים בערעור, אישרתי לב"כ המשיב, לבקשתו, להגיש את עמדתו להמלצתי הנ"ל בכתב. בהתאם לכך, הגיש ב"כ המשיב היום את הודעתו שלפיה מרשו, המשיב, מסכים להמלצה.

8. בהינתן עמדות הצדדים כאמור וברוח ההמלצה שניתנה על ידי מהלך הדיון שהתקיים לפני בערעור, ביום 15/5/22, אני מורה על קבלת הערעור ועל פי המפורט להלן:

א. סכום הקנס שהוטל על המשיב במסגרת גזר דינו של בית המשפט קמא יוגדל ויעמוד על סך 60,000 ₪ או 120 ימי תחתיו. הקנס ישולם ב- 60 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים. תשלום ראשון יבוצע עד ליום 1/7/22 והתשלומים שלאחריו יבוצעו בכל 1 לחודש העוקב ועד לתשלום מלא בפועל.

אי עמדה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ב. צווי ההריסה ואיסור השימוש שעליהם הורה בית המשפט קמא במסגרת גזר דינו, ייכנסו לתוקף תוך 30 יום מהיום, אלא אם כן יושג היתר בניה כדין עד למועד זה.

ג. ביתר רכיב הענישה לא יחול כל שינוי.

9. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ולאחר שתעשה כן תסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 מאי 2022, בהעדר הצדדים.